

[Einer Jensen.]

telsesdage angaar, var det i 1927—28 9 282 489 mod 9 014 754 i 1926—27. Det er klart, at den langvarige Arbejdsløshed, dette, at Medlemmerne maa gaa arbejdsløse Aar og Dag, betyder, at selv om Antallet af arbejdsløse har været noget mindre, er der adskillige flere, der opbruger deres fulde Understøttelse; derved naar man op til et højere Dageantal. Men naturligvis spiller ogsaa dette en Rolle, at adskillige Kasser har udvidet Dageantallet og derved har rakt deres Medlemmer en hjælpende Haand. Men denne Virksomhed er i høj Grad begrænset, for adskillige Kassers Vedkommende drejer det sig om 20—30 Dage aarlig.

Hvad nu Kassernes Formueforhold angaar, er det saaledes, at de den 1. April 1925 havde en Formue af 13½ Mill. Kr., den 1. April 1928 har de kun 2 047 000 Kr. i Formue, det vil altsaa sige, at foruden at der er betalt de meget store Kontingenter — *meget store*, det vil jeg gerne understrege, for det er i Virkeligheden kolossale Beløb, Arbejdsløshedskassernes Medlemmer indbetaler i Kontingent —, er Formuen indenfor Kasserne forringet med 11¼ Mill. Kr.

Naar der er Tale om Formuer paa 2 Millioner indenfor Kasserne, er Forholdet jo det, at der er adskillige Kasser, der saa langtfra har nogen Formue, ja, 16 Kasser har en samlet Gæld paa 5 Mill. Kr. — den samlede Gæld for Arbejdsløshedskasserne til Staten er jo adskillige Millioner endnu —, og for disse 16 Kassers Vedkommende er Forholdet det, at Passiverne overstiger Aktiverne med 5 115 000 Kr. Og naar disse Kasser har en meget stor Gæld og deres Medlemmer betaler meget høje Kontingenter, saa vil man tro paa Muligheden af, at de skulde kunne paatage sig den Opgave at oprette Krisekasser for deres Medlemmer! Det tror jeg enhver maa erkende er en umulig Opgave, og det synes jeg ogsaa er urimeligt at forlange, naar man ser paa den meget store Forhøjelse af Kontingenterne, der har fundet Sted, og samtidig tænker paa, at de Opgaver, som der er Tale om at Kasserne her skulde løse, har Regering og Rigsdag ved Forslag, hvor man ændrede den ekstraordinære Hjælp, i Virkeligheden fritaget Arbejdsgiverne for Bidrag til og lagt hele Byrden over paa Arbejdsløshedskassemedlemmerne.

Men det kan jo ikke nægtes, at medens

det, man tilsigtede, eller som jeg tror man tilsigtede, var, at Arbejderne skulde gaa for Lud og koldt Vand eller gaa paa Fattigvæsenet, har adskillige Kommuner forstaaet, at det var billigere at hjælpe dem gennem deres Hjælpekasser end at bringe dem over paa Fattigvæsenet.

Hvad er der saa sket i det forløbne Aar? Der er sket dette, at Arbejdsløshedskasserne har søgt at modvirke denne Situation indenfor nogle Fag ved at oprette Krisekasser, indenfor andre ved at forlænge Dageantallet, dernæst, at Kommunerne ved Igangsættelse af offentlige Arbejder har søgt at medvirke til at bringe Arbejdsløsheden ned, endvidere, at Kommunerne gennem Hjælpekasserne har søgt at lindre Kaarene for de arbejdsløse, og endelig har nogle Kommuner bragt dem over paa Fattigvæsenet. Naturligvis er der adskillige Kommuner, der forstaaar, at det er billigere at have Folk paa Hjælpekassehjælp eller Hjælp paa anden Maade, end det er at bringe dem over paa Fattigvæsenet. Der er ingen Tvivl om, at den dyreste Hjælp, man overhovedet kan yde, er den, der ydes gennem Fattigvæsenet.

Det ærede Medlem Hr. Sven, der var Ordfører for de Konservative, nævnte en Gang, da vi behandlede det Spørgsmaal, at Kommunerne vilde jo spare det, de hidtil havde maattet betale til den ekstraordinære Hjælp. Jeg har derfor set paa Frederiksborg Kommunes Regnskab for 1927—28. Dér regnede Hjælpekassen med et Beløb paa 450 000 Kr. som Kommunens Andel i Udgiften. Nu har man imidlertid ved Ophævelsen af den ekstraordinære Hjælp haft en Besparelse i den Udgift, man ellers skulde have, paa 87 000 Kr.; til Gengæld har Hjælpekassen haft en Merudgift paa den almindelige Hjælpekassehjælp paa 80 500 Kr. Hjælpekassen har altsaa i Virkeligheden ikke paa dette Omraade sparet noget som helst. Saa kommer endelig dertil Kommunens store Ydelse til Fattighjælpen. Der er dér en Stigning i Fattighjælpsudgiften for 1927—28 paa almindelig Pengehjælp paa 93 500 Kr.

Den juridiske Direktør, som administrerer Fattighjælpen, giver ved en Bemærkning paa Regnskabet Forklaringen paa, at denne stærke Stigning i Fattighjælpen har fundet Sted, og med den højtærede Formands Tilladelse vil jeg gerne opløse den: